

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 181.255 van 18 maart 2008

A.138.812/XIII-3051

In zake: **POOT** Philippe,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent LETELLIER, advocaat,
Koningsstraat 233
1210 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Quentin de RADIGUES en
Mr. Antoinette CORNET, advocaten,
Terhulpesteenweg 150
1170 Brussel.

Tussenkomende partij:

**de naamloze vennootschap CONTINENTAL TANKING
COMPANY**, afgekort als "**COTANCO**",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Didier PUTZEYS, advocaat,
Brigade Pironlaan 132
1080 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 7 juli 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij
Philippe POOT de nietigverklaring vordert van de "milieuvergunning die op
30 april 2003 door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering verstrekt is aan de
nv CONTINENTAL TANKING COMPANY voor de exploitatie van een oliedepot,
Vaartdijk 1-3 te Anderlecht";

Gelet op arrest nr. 125.970 van 2 december 2003, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling wordt afgewezen;

Gelet op de kennisgeving van het arrest aan de partijen;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure dat verzoeker op 7 januari 2003 heeft ingediend;

Gezien het op 18 februari 2004 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap CONTINENTAL TANKING COMPANY, afgekort als "COTANCO", vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 19 maart 2004, waarbij dat verzoek tot tussenkomst wordt ingewilligd;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van tussenkomst;

Gezien het verslag van mevr. LEYSEN, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op basis van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 23 november 2006, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2007, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 november 2007;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. V. LETELLIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. Q. de RADIGUES, advocaat, die voor de

verwerende partij verschijnt, en van Mr. B. DE GRAEUWE D'AOUST, loco Mr. D. PUTZEYS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. LEYSEN, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak uiteengezet zijn in arrest nr. 125.970 van 2 december 2003, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling afgewezen is;

Overwegende dat de tussenkomende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt, omdat het te laat is ingesteld; dat ze uiteenzet dat het beroep, aangezien het bestreden besluit op 5 mei 2003 ter kennis is gebracht, uiterlijk op 5 juli ingesteld had moeten worden;

Overwegende dat de bestreden handeling bij brief van 5 mei 2003 ter kennis van verzoeker is gebracht, die deze brief 's anderendaags, op 6 mei, heeft ontvangen; dat de termijn om beroep in te stellen inging op 7 mei 2003 en op zaterdag 5 juli verstreek; dat aangezien de dag waarop de termijn om beroep in te stellen verstreek, een zaterdag was, deze verschoven is naar de eerstvolgende werkdag; dat het beroep, dat op maandag 7 juli ingesteld is, ratione temporis ontvankelijk is; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 23, derde lid, 4/, van de Grondwet, van artikel 2 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan ontoereikendheid van en dwaling omtrent de motieven, en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling;

Overwegende dat verzoeker ter adstructie van het eerste onderdeel van het middel opmerkt dat de verwerende partij in de motivering van de bestreden handeling stelt dat "noch de aard van de installaties, noch het BIM, noch het administratief dossier aantonen dat de geplande installaties hinder kunnen veroorzaken die rechtvaardigen dat voorafgaandelijk aan de exploitatie een studie

en zelfs sanering van de gronden wordt voorgeschreven"; dat hij van oordeel is dat die motivering neerkomt op een petitio principii en bijgevolg niet beschouwd kan worden als afdoende in de zin van de wet van 29 juli 1991; dat hij aanvoert dat de beroepsinstantie een uitspraak moet doen op basis van het administratief dossier en dus de verschillende adviezen die in de loop van de procedure ingewonnen zijn, in aanmerking moet nemen, en aanvoert dat de motivering van de bestreden handeling niet antwoordt op de preoccupaties van de adviesorganen, noch op de bezwaren die in de loop van het openbaar onderzoek of in het beroep aangaande deze kwestie zijn gemaakt;

Overwegende dat verzoeker tot staving van het tweede onderdeel van het middel, erop wijst dat er een tegenstrijdigheid is tussen de motieven en het dispositief van het bestreden besluit, aangezien de verwerende partij peremptoir stelt dat er geen vervuiling is op het terrein, maar het dispositief van het besluit van het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM), waarin onmiddellijke sanering wordt voorgeschreven, wel overneemt;

Overwegende dat verzoeker, wat het derde onderdeel van het middel betreft, aanvoert dat, mocht aangenomen worden dat de verwerende partij de problematiek van de bodemvervuiling onderzocht heeft door gewoonweg aan te geven dat het BIM op 8 juli 2002 een saneringsvergunning heeft afgegeven, dan nog vastgesteld moet worden dat ze de situatie geenszins heeft onderzocht op de dag waarop ze haar besluit genomen heeft; dat volgens hem niets bericht is over de stand van de werkzaamheden, noch over de toestand van het terrein op de datum waarop de verwerende partij zich heeft uitgesproken; dat hij beweert dat de verwerende partij het nieuwe bedrijf pas een vergunning kon geven nadat ze zich ervan vergewist had dat noch dit bedrijf, noch de voorwaarden opgelegd in haar besluit, de vastgestelde vervuiling in stand zouden houden, of de saneringswerkzaamheden zouden bemoeilijken, of nog de verspreiding van die vervuiling in de hand zouden werken gedurende de exploitatie van het bedrijf;

Overwegende dat verzoeker ter ondersteuning van het vierde onderdeel van het middel aanvoert dat het bestreden besluit geen rekening houdt met de geluidshinder en de bijzondere ligging van zijn woning, waarop nochtans gewezen is in de loop van het openbaar onderzoek en in de administratieve beroepen; dat hij aanvoert dat de verwerende partij het enkel heeft over de bewegingen van de binnenvaartuigen (terwijl deze in principe geluidloos zijn) en

zonder enig nader onderzoek de geluidsdrempels die algemeen gelden voor industriegebieden overneemt als voorwaarden, zonder acht te slaan op het feit dat tegenover het bedrijf tweeëntwintig woningen liggen, wat niet de regel is in dat soort gebied;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het eerste onderdeel in zijn memorie van wederantwoord beklemtoont dat de instantie die in eerste aanleg uitspraak heeft gedaan van oordeel was dat het terrein vervuild was, dat die vervuiling "een niet te verwaarlozen gevaar voor het leefmilieu" betekende, zodat ze het nodig heeft geacht sanering op te leggen, maar de vervuiling in werkelijkheid dermate ernstig is, dat ze omschreven wordt als een "ontoelaatbaar gevaar voor de gezondheid van de mens en voor het leefmilieu", waarbij de nuance volgens hem van belang is; dat hij erop wijst dat de noodzaak van sanering impliciet bevestigd is door de verwerende partij, die de voorwaarde die in die zin is gesteld door het BIM, overneemt; dat de verwerende partij volgens hem niet onder ogen ziet welke gevolgen het uitoefenen van een activiteit op het terrein tijdens de sanering heeft, terwijl de noodzaak van die saneringsmaatregel vaststaat; dat hij de verwerende partij verwijt de beide activiteiten niet met elkaar in verband te brengen, terwijl de exploitatie onmiskenbaar gevolgen kan hebben voor de saneringswerkzaamheden, al was het maar door ze technisch moeilijker te maken, de duur ervan te verlengen of het gevaar voor besmetting te verhogen; dat verzoeker er bovendien op wijst dat de verwijzing die de verwerende partij in haar motivering van de bestreden handeling maakt naar het "administratief dossier", niet deugdelijk is, aangezien dit dossier kennelijk onvolledig is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat verzoeker hiervan afstand doet in zijn memorie van wederantwoord;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat verzoeker van oordeel is dat de wijze waarop het dossier is opgesplitst in het stadium van het besluit dat door het BIM is genomen, inhoudt dat de beroepsinstanties, waaronder de verwerende partij, niet geadieerd zijn omtrent de gezamenlijke gegevens die nochtans nodig zijn voor hun eigen beoordeling; dat hij vaststelt dat uit de motivering van de handeling niet "blijkt dat de verwerende partij zich ervan vergewist heeft dat de vervuiling niet in stand gehouden werd en de saneringswerkzaamheden niet bemoeilijkt werden door de voortzetting van de exploitatie, in strijd met de in het middel genoemde bepalingen";

Overwegende, wat het vierde onderdeel betreft, dat verzoeker vaststelt dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord verwijst naar de motivering van het besluit van het BIM, en die werkwijze onaanvaardbaar is ten aanzien van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, omdat de vereiste motivering in de handeling zelf moet voorkomen en niet in een besluit in de plaats waarvan de handeling komt;

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat tussen de maanden juli en oktober 2000 door de nv AIB-VINÇOTTE International een bodemonderzoek is uitgevoerd op de terreinen COTANCO II en III; dat dat onderzoek tot doel had:

" (...) de geografische uitgestrektheid van de aangetaste gebieden af te bakenen en dus de hoeveelheid grond die gesaneerd moet worden, de hoeveelheid en de omtrek van het te saneren grondwater af te bakenen, het gebied waarover de drijvende laag zich uitstrekt af te bakenen en de saneringsnoodzaak te bepalen";

Overwegende dat dit de conclusie is van het desbetreffende onderzoek:

" (...) Aangezien, wat de beide onderzochte terreinen betreft, één van de waarden van de gemeten concentraties van één van de stoffen die onderzocht zijn in bodemstalen en in grondwaterstalen, de interventiewaarde overschrijdt, worden zowel de bodem als het grondwater van de terreinen beschouwd als een ontoelaatbaar gevaar voor de gezondheid van de mens en voor het leefmilieu. In dat geval is sanering en een saneringsonderzoek vereist. Er kan een risico-onderzoek worden uitgevoerd om te bepalen hoe dringend de sanering is en binnen welke termijn deze moet geschieden";

Overwegende dat de overlegcommissie op 12 september 2001 een gunstig advies heeft uitgebracht over de aanvraag "mits de bodem gesaneerd wordt, alles in het werk wordt gesteld om de brandveiligheid te waarborgen, alle bodemverontreinigingsgevaar voorkomen wordt, geluidshinder zoveel mogelijk wordt beperkt (in het bijzonder het laden van vrachtwagens tussen 22 en 7 uur) en het onderzoek van alternatieven voor toegang tot het terrein wordt voortgezet";

Overwegende dat luidens het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht op 25 september 2001, "de aanvraag ingewilligd kan worden voor een termijn van 15 jaar, tegen de voorwaarden die gewoonlijk door het Brussels Instituut voor Milieubeheer worden vastgesteld voor dat soort inrichting, en mits de volgende voorwaarden in acht worden genomen:

- dat de voorwaarden gesteld door de overlegcommissie in acht worden genomen;
- dat de betonvloer van de aanvoerstrook heraangelegd wordt met een helling naar de roosters van de vulpunten. Die betonvloer moet vloeistofdicht zijn en bestand zijn tegen het vele vrachtverkeer;
- het rooster aan de toevoerslangen P1 en P5 moet hersteld worden;
- de stoep vóór de toevoerzone moet heraangelegd worden. Die moet bestand zijn tegen het gevaar voor aftakeling veroorzaakt door het vele vrachtverkeer;
- na sanering van de bodem, moet een betonvloer worden gegoten rond de opslagtanks-20/, 3 en 5";

Overwegende dat het BIM de milieuvergunning voor de exploitatie van het oliedepot op 19 december 2001 heeft afgegeven; dat artikel 7.13 en 14 van die milieuvergunning verwijst naar het voorwaardelijk gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen; dat de voorwaarden die daarbij zijn opgelegd één geheel uitmaken met de vergunning, wat in dezen bevestigd wordt in de bestreden handeling; dat die vergunning onder meer de voorwaarde oplegt dat binnen een maand een verzoek tot sanering ter kennis wordt gebracht van het BIM (artikel 4.A.2.); dat op 4 juli 2002 een vergunning voor de sanering van het oliedepot is afgegeven aan de nv COTANCO voor een termijn van 15 jaar; dat artikel 5 daarvan bepaalt dat de exploitant de saneringsplannen uitgewerkt door het onderzoeksbureau AIB-VINÇOTTE, die op 26 juni 2001 door het BIM zijn goedgekeurd, moet volgen;

Overwegende dat de bestreden handeling artikel 4.A.7 en A.9 van de milieuvergunning, die het BIM op 19 december 2001 heeft afgegeven, wijzigt; dat in de bestreden handeling verwezen wordt naar het voorwaardelijk gunstig advies van de overlegcommissie en geoordeeld wordt dat aan de voorwaarden die daarbij worden opgelegd reeds is voldaan met de milieuvergunning die het BIM op 19 december 2001 heeft afgegeven en die op 15 april 2002 bekrachtigd is door het milieucollege, en die vereisten bevat met betrekking tot het conform maken van het depot (artikel 4.A.1), de bodem- en grondwaterverontreiniging (artikel 4.A.9.), het lawaai (artikel 4.A.4.), en de bijzondere technische voorwaarden betreffende het tankdepot en de bovengrondse reservoirs (artikel 4.B.1.); dat in de bestreden handeling voorts het volgende staat:

- " Bovendien bevatten de reservoirs enkel ontvlambare vloeistoffen, waarvan het vlampunt hoger ligt dan 55/ C. Het ontploffingsgevaar is dus zeer laag.

De exploitatievoorwaarden vastgesteld in de milieuvergunning van 19 december 2001 moeten evenwel aangevuld worden met maatregelen om ieder gevaar voor bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen, en met extra veiligheidsmaatregelen, om tegemoet te komen aan het advies van de overlegcommissie";

Overwegende dat in de bestreden handeling voorts negen extra exploitatievoorwaarden worden opgesomd bedoeld om gevaar voor bodemverontreiniging af te wenden, en vijf extra exploitatievoorwaarden inzake veiligheid; dat daarin ten slotte staat dat de extra voorwaarden inzake sanering van het terrein waarom verzoeker heeft gevraagd, opgenomen zijn in de milieuvergunning die op 8 juli 1992 door het BIM is afgegeven voor de bodemsaneringswerkzaamheden;

Overwegende dat de verwerende partij bijgevolg de verschillende adviezen die in de loop van de procedure uitgebracht zijn, in aanmerking heeft genomen, en aan de bestreden handeling, naast de nieuwe voorwaarden, de voorwaarden heeft verbonden die in die adviezen zijn geformuleerd, om alle gevaar voor bodem- en grondwatervervuiling af te wenden; dat die adviezen het er weliswaar over eens zijn dat in bodemsanering moet worden voorzien wegens de bestaande vervuiling, maar geen daarvan uitdrukkelijk een sanering voorafgaand aan de exploitatie in het vooruitzicht stelt;

Overwegende dat het BIM op 4 juli 2002 een milieuvergunning voor de sanering van het oliedepot heeft afgegeven; dat volgens die vergunning, die verstrekt is voor een periode van 15 jaar, de exploitatie van het oliedepot niet wordt stopgezet tijdens de saneringswerkzaamheden; dat daartegen geen beroep is ingesteld en verzoeker niet het motief betwist van de bestreden handeling luidens hetwelk de extra voorwaarden die verzoeker heeft gevraagd inzake de sanering van het terrein in de milieuvergunning van 8 juli 2002 zijn opgenomen; dat het eerste onderdeel van het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat, wat het derde onderdeel van het middel betreft, de verwerende partij aandacht heeft besteed aan de bestaande vervuiling van het terrein; dat ze enerzijds in herinnering heeft gebracht dat het BIM op 4 juli 2002 een milieuvergunning heeft verstrekt voor een tijdvak van 15 jaar voor de sanering van het terrein en gepreciseerd heeft dat "de extra voorwaarden voor de sanering van het terrein waarom verzoeker heeft gevraagd opgenomen zijn in een andere milieuvergunning die op 8 juli 2002 door het BIM is afgegeven voor de

bodemsaneringswerkzaamheden (B. Bijzondere technische voorwaarden inzake de saneringswerkzaamheden)" en "tegen die andere milieuvergunning geen beroep is ingesteld)"; dat de bestreden handeling, die uitgevaardigd is op basis van de staat van bodemverontreiniging vóór de saneringswerkzaamheden, bijgevolg gepaard gaat met voorwaarden die ieder nieuw gevaar voor bodem- en grondwaterverontreiniging kunnen voorkomen; dat anderzijds uit de brief die op 25 maart 2003 door het BIM naar de Minister van Leefmilieu is gestuurd, blijkt dat deze op de hoogte was van de huidige toestand van het terrein; dat immers als bijlage bij dat stuk een kopie zit van de brief van 14 maart 2003 waarin de huidige toestand wordt beschreven in verband met het conform maken van het depot zoals voorgesteld door het onderzoeksbureau VANDELANOTTE MILIEU-ADVIES; dat het derde onderdeel van het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het vierde onderdeel van het middel betreft, dat enerzijds de verwerende partij de motieven van het besluit van het BIM van 19 juli 2001 overneemt, waarin uitdrukkelijk aandacht wordt besteed aan de problematiek van de geluidsoverlast, en daarop een antwoord wordt gegeven, en anderzijds verzoeker, in het beroep dat hij bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft ingesteld, geen grief heeft opgeworpen die verband houdt met de geluidsoverlast veroorzaakt door het vrachtverkeer en het laden van de tankwagens; dat de verwerende partij bijgevolg haar besluit niet in het bijzonder hoefde te motiveren wat dat aspect betrof; dat het vierde onderdeel van het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat het middel, voor zover in het eerste en het derde onderdeel daarvan op algemene wijze de onvolledigheid van het administratief dossier wordt gewraakt, vaag en bijgevolg onontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 10, 2/, en 37 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, en van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 1 december 1994 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier voor de aanvraag om een milieu-attest en -vergunning; dat het dossier van de vergunningsaanvraag volgens verzoeker geen melding maakt van de bestemming van de twee gebouwen die het dichtst bij het bedrijfsterrein liggen, namelijk het gebouw van verzoeker, dat tweeëntwintig woningen omvat en een gebouw waarin een beschutte werkplaats is ondergebracht, waar 350 gehandicapten tewerkgesteld zijn; dat hij aanvoert dat de onvolledigheid en de vaagheid van het

vestigingsplan de geldigheid kan aantasten van de beoordeling door de instantie die uitspraak moet doen en van de beoordeling van de instanties die over de aanvraag moeten adviseren; dat hij stelt dat hij weliswaar de gelegenheid heeft gehad gehoord te worden door de overlegcommissie, maar het niet zeker is dat het college van burgemeester en schepenen op de hoogte was van de bestemming van de naastliggende gebouwen, of op zijn minst van het grote aantal woningen dat zijn gebouw omvat;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat "de verwerende partij in haar memorie van antwoord meent een vestigingsplan en foto's te kunnen aanvoeren die ingediend zijn door de aanvrager van de vergunning, waaruit zou blijken dat de grief niet gegrond is; (dat) ze evenwel schrijft dat "op het vestigingsplan een "beschutte werkplaats benedenverdieping + 3 bovenverdiepingen" wordt vermeld en "niet langer bewoonde oude flats benedenverdieping + 2 bovenverdiepingen)"; (dat) ze tevens verwijst naar de foto's 7 en 8 waarop de "beschutte werkplaats" en "oude niet langer bewoonde flats" staan; dat zulk een voorstelling van de plaats volgens verzoeker niet strookt met de werkelijkheid en de instanties die een advies moesten uitbrengen in het kader van het onderzoek van het dossier heeft kunnen misleiden; dat hij erop wijst dat onder meer het college van burgemeester en schepenen verwijst naar het advies van de overlegcommissie dat, ook al wordt verzoeker daarin genoemd als "eigenaar van het gebouw tegenover het bedrijf, namelijk 22 flats" evenwel niet preciseert dat, in tegenstelling tot wat op de plannen en de foto's staat die bij het dossier van de aanvraag zijn gevoegd, dat gebouw wel bewoond is;

Overwegende dat de aanvraag om een milieuattest of een milieuvergunning overeenkomstig artikel 10, 2/, van de voornoemde ordonnantie van 5 juni 1997, een beschrijving van de plaats waar het project gepland is en van de directe omgeving moet bevatten, met name met behulp van plannen; dat luidens artikel 37 van de genoemde ordonnantie de aanvraag om een milieuattest of een milieuvergunning zonder voorafgaand attest betreffende de inrichtingen van klasse I.B de gegevens moet bevatten die vereist zijn overeenkomstig artikel 10, alsook een effectenverslag, dat op zijn minst de gegevens bevat die in die bepaling worden opgesomd;

Overwegende dat leemten en dwalingen in een dossier alleen kunnen leiden tot de nietigverklaring van de vergunning die op basis daarvan is

verleend, wanneer ze redelijkerwijze de beoordeling door de overheid hebben kunnen aantasten;

Overwegende dat in casu, op het plan dat bij de aanvraag om een milieuvergunning is gevoegd, melding wordt gemaakt van een beschutte werkplaats die een benedenverdieping en drie bovenverdiepingen omvat, en van een gebouw dat een benedenverdieping en twee bovenverdiepingen omvat, bestaande uit oude "niet langer bewoonde" flats; dat bij de vergunningsaanvraag foto's zijn gevoegd van de beschutte werkplaats en van verzoekers gebouw;

Overwegende dat uit de notulen van de vergadering van de overlegcommissie van 12 september 2001 blijkt dat verzoeker gehoord is;

Overwegende dat in de milieuvergunning van 19 december 2001 het volgende staat:

" De installatie ligt volgens het GBP in een gebied voor havenactiviteiten en stemt dus overeen met een gebied 5, zoals omschreven in het besluit van 2 juli 1998 betreffende de strijd tegen het buurtlawaaï. Rekening houdend evenwel met de aanwezigheid van woningen in het gebied voor stedelijke industrie, dat paalt aan het bedrijfsterrein, zijn de voorschriften betreffende dat soort gebied (gebied 4) opgenomen in de onderhavige vergunning";

Overwegende dat verzoeker in zijn beroep bij het milieucollege inzonderheid preciseert dat "het bedrijfsterrein verontreinigd, gevaarlijk en lawaaiër is, terwijl het op een afstand van vijf meter ligt tegenover een gebouw met vele flats en een bedrijf dat 300 gehandicapten tewerkstelt";

Overwegende dat verzoeker in zijn beroep bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanvoert dat in het besluit van het milieucollege geen rekening wordt gehouden met het feit dat het gebouw ernaast 24 woningen omvat en op het vestigingsplan staat dat het woongebouw niet langer bewoond is; dat hij preciseert dat dat gegeven onjuist is en onderstreept dat op de datum waarop de aanvraag is ingediend, zes flats bewoond waren, en op het tijdstip waarop het beroep is ingesteld, vier flats, naast die van verzoeker;

Overwegende dat het volgende blijkt uit de bestreden handeling:

" Wat betreft de tekortkomingen van het administratief dossier, bevat dit dossier, naast de plannen die bij de aanvraag zijn gevoegd, foto's met de omliggende gebouwen. Tijdens de vergadering van de overlegcommissie van 12 september 2001 is verzoeker gehoord en heeft hij erop gewezen dat hij eigenaar was van het gebouw met 22 flats dat tegenover het bedrijf ligt, en is tevens een vertegenwoordiger van de vereniging "Werk en Leven" gehoord, die gezegd heeft dat hij vreesde voor de veiligheid van de mensen die in zijn bedrijf werken.

De overlegcommissie heeft alle feitelijke gegevens in aanmerking kunnen nemen en heeft zich met volle kennis van zaken uitgesproken (...);

Overwegende dat daaruit volgt dat ofschoon het plan gevoegd bij de aanvraag, zo de beweringen van verzoeker, die wat dat betreft geen enkel bewijs bijbrengt, als bewezen zouden moeten worden beschouwd, verkeerdelijk gewag maakt van een onbewoond gebouw, de verwerende partij de aanwezigheid van die gebouwen correct heeft ingeschat, dat het tweede middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan schending van artikel 6.5 van de tekstvoorschriften van het gewestelijk bestemmingsplan (GBP), en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij uiteenzet dat de bestreden handeling betrekking heeft op een project dat ingebed wordt in een gebied voor havenactiviteiten en vervoer; dat hij van oordeel is dat de verwerende partij geenszins in concreto nagaat of het project verenigbaar is met de bebouwde of niet-bebouwde omgeving, namelijk een gebouw van 22 flats dat tegenover de ingang voor de tankwagens op het COTANCO-terrein ligt (al van vóór het vaststellen van het GBP) en een beschutte werkplaats; dat, volgens hem, het feit dat het gebruik van de waterweg het verkeer op de openbare weg doet afnemen, kennelijk geen criterium is op grond waarvan de verenigbaarheid van het project met de omgeving kan worden gewettigd; dat hij aanvoert dat het feit dat de binnenvaartuigen in de eerste plaats en bij voorkeur overdag gelost worden, niet uitsluit dat er 's nachts gelost wordt, en onderstreept dat de belangrijkste geluidsoverlast eigenlijk veroorzaakt wordt door het heen- en weergerij van de tankwagens en het laden daarvan, waarvoor geen uren worden genoemd;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord in herinnering brengt dat de bestreden handeling betrekking heeft op een project dat ingebed wordt in een gebied voor havenactiviteiten en vervoer, dat, ook al kan de overheid in principe havenactiviteiten (lossen, distributie, opslag, enz.) toestaan, de aard van de geplande activiteiten verenigbaar moet zijn met de andere activiteiten

of bestemmingen van het huizenblok waarop het project betrekking heeft en van de omliggende huizenblokken (art. 6.5., 1/); dat hij vaststelt dat het in casu gaat om een oliedepot van 8.225.000 liter en de verwerende partij haar besluit dus moest motiveren door aan te tonen dat de geplande activiteit verenigbaar is met de woningen in de onmiddellijke omgeving en met de beschutte werkplaats; dat hij van oordeel is dat in het besluit een vergelijking wordt gemaakt met de "overige activiteiten van het gebied" voor vervoer- en havenactiviteiten of met "de activiteiten van de omliggende huizenblokken, aangezien die huizenblokken, zoals het gebouw van verzoeker, in een industriegebied liggen", waarbij de verwerende partij aldus een enge interpretatie heeft gegeven van artikel 6.5, 1/, van het GBP; dat hij voorts stelt dat de volgende motivering overigens het gevolg is van een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en bijgevolg geen afdoende motivering kan zijn in de zin van de wet van 29 juli 1991: dat immers, in tegenstelling tot wat de verwerende partij in aanmerking neemt, de geplande activiteit van die aard is dat ze het verkeer op de openbare weg in de omgeving van het terrein overbelast, aangezien het gaat om een plaats voor het laden van tankwagens, die zich komen bevoorraden met brandstof bestemd voor de detailhandelaars, en het vanzelf spreekt dat de geluidshinder veroorzaakt wordt door het vervoer over de weg, en niet door het vervoer met binnenvaartuigen, die in principe geen lawaai maken;

Overwegende dat het bedrijfsterrein van het oliedepot volgens het GBP in een gebied voor havenactiviteiten en vervoer ligt; dat dat gebied, volgens artikel 6.1 van de tekstvoorschriften, in hoofdzaak bestemd is voor haven- en logistieke activiteiten, nijverheids- of ambachtsactiviteiten die de productie of de bewerking van roerende goederen ter plaatse ten doel hebben, en activiteiten die de verbetering van het milieu beogen; dat die gebieden volgens artikel 6.3 van de genoemde voorschriften ook bestemd kunnen worden voor de bijkomende huisvesting die behoort bij de hoofdfuncties van het gebied, meer bepaald voor de huisvesting van het veiligheidspersoneel;

Overwegende dat tekstvoorschrift 6.5 van het GBP de volgende algemene voorwaarden opsomt voor alle bestemmingen genoemd in de voorschriften 6.1 tot 6.4:

"1/ de aard van de activiteiten moet verenigbaar zijn met de andere activiteiten of bestemmingen van het huizenblok waarop het project betrekking heeft en van de omliggende huizenblokken;

- 2/ de stedenbouwkundige kenmerken van de bouwwerken en de landschappelijke inrichting van hun omgeving maken hun inpassing mogelijk in het stedelijk milieu";

Overwegende dat in casu het gebouw van verzoeker in een gebied voor havenactiviteiten en vervoer ligt juist tegenover het bedrijfsterrein dat sedert meer dan dertig jaar bestaat; dat verzoeker niet beweert dat hij het GBP heeft aangevochten omdat het zijn goed in zulk een gebied plaatst; dat de verwerende partij, zoals gesteld in het antwoord op het tweede middel, rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van de naburige woningen;

Overwegende dat uit de motivering van de bestreden handeling het volgende blijkt:

- " Wat het GBP betreft ligt het bedrijf in een gebied voor havenactiviteiten en vervoer en is het overeenkomstig voorschrift 6.5 verenigbaar met de overige activiteiten van het gebied. Het GBP staat immers de levering van grote hoeveelheden ontvlambare vloeistof via het water toe, waardoor het verkeer op de openbare weg ontlast wordt.

De nv COTANCO heeft tijdens de zitting erop gewezen dat 's nachts uitsluitend en overdag bij voorrang en bij voorkeur, gebruik wordt gemaakt van de kade, aangezien de Haven de nadruk legt op de waterweg en de kade dienovereenkomstig heeft aangelegd;

Bovendien is de activiteit van het bedrijf ook verenigbaar met de activiteiten van de naburige huizenblokken aangezien die huizenblokken, zoals het gebouw van verzoeker, in een industriegebied liggen";

Overwegende dat in het besluit van het BIM van 19 december 2001, dat één geheel uitmaakt met de bestreden handeling, het volgende staat:

- " 8. Het bedrijf ligt volgens het GBP in een gebied voor havenactiviteiten en stemt dus overeen met een gebied 5 zoals omschreven in het besluit van 2 juli 1998 betreffende de strijd tegen het buurlawaai. Rekening houdend evenwel met de aanwezigheid van woningen in het gebied voor stedelijke industrie dat paalt aan het bedrijfsterrein, zijn het de voorschriften betreffende dat soort gebied (gebied 4) die zijn opgenomen in de onderhavige vergunning.
9. De bezwaren opgetekend door de overlegcommissie hebben betrekking op:
- de gevaren van dat soort bedrijvigheid (ontploffing, verontreiniging, ...)
 - de geluidshinder, onder meer 's nachts (laden 's nachts);
10. Dat bezwaar is gegrond, maar de hinder kan verholpen worden, immers:

- de voorwaarden gesteld door de brandweer en de voorwaarden opgenomen in de onderhavige vergunning strekken ertoe alle gevaar voor ongevallen te beperken,
- de geluidsnormen die in de onderhavige vergunning zijn opgenomen, zijn opgelegd op basis van de strengste normen die gelden in een aanpalend gebied (industriegebied)";

Overwegende dat in de bestreden handeling staat dat de overlegcommissie een "gunstig advies heeft uitgebracht mits de bodem gesaneerd wordt, alles in het werk wordt gesteld om de brandveiligheid te waarborgen, alle bodemverontreinigingsgevaar voorkomen wordt, geluidshinder zoveel mogelijk wordt beperkt (in het bijzonder het laden van tankauto's tussen 22 en 7 uur) en het onderzoek van alternatieven voor toegang tot het terrein wordt voortgezet"; dat daarin het volgende wordt gepreciseerd:

" Aan die voorwaarden is reeds voldaan met de milieuvergunning die het BIM op 19 december 2001 heeft afgegeven en die op 15 april 2002 bekrachtigd is door het milieucollege, en waarbij voorwaarden worden gesteld met betrekking tot het conform maken van het depot (artikel 4.A.1), de bodem- en grondwaterverontreiniging (artikel 4.A.9.), het lawaai (artikel 4.A.4.), en de bijzondere technische voorwaarden betreffende het tankdepot en de bovengrondse reservoirs (artikel 4.B.1.);

Bovendien bevatten de reservoirs enkel ontvlambare vloeistoffen waarvan het vlampunt hoger ligt dan 55/ C. Het ontplofingsgevaar is dus zeer laag.

De exploitatievoorwaarden vastgesteld in de milieuvergunning van 19 december 2001 moeten evenwel aangevuld worden met maatregelen die erop gericht zijn ieder gevaar voor bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen, en met extra veiligheidsmaatregelen, om tegemoet te komen aan het advies van de overlegcommissie;

(...)"

Overwegende dat de verwerende partij zich aldus bekommerd heeft over de goede aanleg van de plaats, enerzijds door de voorwaarden die de overlegcommissie in haar advies van 12 september 2001 en het BIM in de vergunning van 19 december 2001 hadden gesteld over te nemen, en anderzijds door aan de bestreden handeling nieuwe voorwaarden te verbinden, gericht op het terugdringen van de hinder veroorzaakt door de bedrijfsactiviteit, waarvan verzoeker en de bewoners van de omliggende huizenblokken last kunnen hebben; dat ze nagegaan is of het project verenigbaar is met de activiteiten van de naburige huizenblokken; dat verzoeker niet aanvoert dat ze wat dat betreft een kennelijke beoordelingsfout zou hebben gemaakt; dat het derde middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan schending van artikel 81, § 1, derde lid, van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen; dat hij aanvoert dat hem de gelegenheid is ontzegd het argument betreffende de uren van het lossen die de vergunninghouder naar voren heeft geschoven en die vermeld worden in de motivering van de bestreden handeling, tegen te spreken; dat hij uiteenzet dat op 10 februari 2003 om 14.30 uur een hoorvergadering heeft plaatsgevonden en zijn advocaat tien minuten te laat op die afspraak is aangekomen, maar de hoorzitting reeds afgesloten was in zijn afwezigheid; dat hij aanvoert dat zijn advocaat, toen hij weer op zijn kantoor was, een fax en vervolgens een aangetekende brief naar de Minister heeft gestuurd; dat hij stelt dat het weliswaar aan de Regering of de Minister staat een hoorzitting af te sluiten bij afwezigheid van een in gebreke blijvende partij, maar deze partij, gelet op het beginsel van behoorlijk bestuur en het evenredigheidsbeginsel, de gelegenheid moet worden geboden gehoord te worden, ook al was ze, zoals in casu, hooguit enkele minuten te laat, aangezien zulk een vertraging de goede werking van de diensten van de regeringsafgevaardigde niet kan verstoren;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord aanvoert dat uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de hoorzitting precies op het aangekondigde tijdstip is aangevat, en zeven minuten later afgesloten is na de vaststelling dat verzoeker en diens raadsman afwezig waren; dat het besluit om de "hoorzitting" aan te vangen en het besluit om ze te sluiten, genomen in die context in strijd zijn met het beginsel van behoorlijk bestuur en het evenredigheidsbeginsel; dat hem aldus, wat het evenredigheidsbeginsel betreft, een in de ogen van de wetgever essentiële onderzoeksmaatregel is ontzegd en die hoorzitting, in tegenstelling tot de handelwijze opgelegd door de verwerende partij, de partijen niet uitsluitend in staat moet stellen hun aan- of opmerkingen te maken over de samenvatting van de feiten die hun door het kabinet van de Minister belast met het houden van de hoorzitting wordt bezorgd; dat volgens hem de partijen wat de omvang van die hoorzitting betreft, vermits deze deel uitmaakt van het onderzoek van een administratief beroep in niet-betwiste zaken, de grootst mogelijke vrijheid moeten krijgen en nieuwe gegevens moeten kunnen aanbrengen ter adstructie van hun beroep, en het derhalve niet aan de verwerende partij staat vooruit te lopen op het nut ervan; dat hij voorts stelt dat het feit dat zijn raadsman tien minuten te laat is aangekomen, wat niet als onbeduidend wordt afgedaan, geen nadeel heeft berokkend aan de leden van het kabinet van de Minister, noch aan de vertegenwoordigers van de vergunningaanvrager, dat zulk een hoorzitting overigens wel vaker later, en soms met een nog grotere vertraging, wordt gestart terwijl geen

van de partijen daarvoor verantwoordelijk is, en verzoeker niet verweten kan worden dat hij niet om een "nieuwe" hoorzitting heeft verzocht, aangezien het aan de verwerende partij stond hem ambtshalve op te roepen, indien ze niet de kans wou lopen op een beroep gegrond op het onderhavige middel;

Overwegende dat artikel 81, § 1, derde lid, van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen het volgende bepaalt:

" De Regering of de persoon die zij hiertoe machtigt hoort, op hun aanvraag, de verzoeker of zijn raadsman en het Milieucollege of zijn gemachtigde. Wanneer een partij vraagt om te worden gehoord, worden ook de andere partijen betrokken bij het beroep opgeroepen";

Overwegende dat verzoeker in casu, in zijn beroep bij de Regering, gevraagd heeft te worden gehoord; dat bepaald is dat een hoorzitting zou plaatsvinden op 10 februari 2003 om 14.30 uur op het kabinet van de Minister van Leefmilieu; dat de raadsman van verzoeker een tiental minuten te laat op die vergadering is aangekomen, toen de vergadering reeds was afgesloten; dat weliswaar snel besloten is tot het sluiten van de hoorzitting, maar verzoeker, die verzocht was zijn opmerkingen te maken, afwezig was en niet vertegenwoordigd was op het afgesproken tijdstip waarop deze zou beginnen; dat de raadsman van verzoeker in de brief die hij vervolgens naar de Regering heeft gestuurd, en waarbij hij haar houding laakt en zich de mogelijkheid voorbehoudt het besluit dat genomen wordt te betwisten, geen nieuwe hoorvergadering heeft aangevraagd; dat het immers aan hem stond een nieuwe hoorvergadering aan te vragen; dat het vierde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 475 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op achttien maart tweeduizend acht door:

de Hr.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
de Hr.	DAOUT,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS

M. HANOTIAU

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.